

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpată și avocatul său Constantinov Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016 și a sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 noiembrie 2014, în cauza penală privind-o pe

Munteanu Alexandra Xxxxx, născută la xxxxxxxxxxxx, originară din Xxxxxxxx, reg. Xxxxxxx, domiciliată mun. Xxxxxxxx str. Xxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 08.10.2013 - 06.11.2014

2. instanța de apel: 22.12.2014 - 19.02.2015
10.12.2015-11.10.2016

3. instanța de recurs: 17.07.2015-03.11.2015
07.02.2017 - 16.05.2017

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06 noiembrie 2014, Munteanu Alexandra Xxxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei și cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă depusă de Buza A. a fost admisă în principiu urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, că Munteanu A. în perioada lunilor septembrie-decembrie 2010, în urma înțelegerii prealabile cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală în privința cărora a fost disjunsă cauza penală într-o procedură separată, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în mun. Chișinău, prin înșelăciune și

abuz de încredere, sub pretextul că banii transmiși vor constitui o investiție într-o afacere profitabilă în Canada, a dobândit ilicit de la Buza A. bani în sumă de 14.693 dolari SUA, transmiși în rate, ceea ce constituie conform cursului oficial BNM, suma de 176 280 lei, dintre care în perioada 01 octombrie 2010-17 martie 2013, a efectuat în SUA 7 transferuri bancare prin intermediul BC „Eximbank” SA în sumă totală de 6.760 dolari SUA, către niște persoane necunoscute organului de urmărire penală, adică complicilor săi. Ulterior, urmărind scopul realizării planului său criminal, Munteanu A., încercând să prezinte caracterul legal al acțiunilor sale și să-și camufleze intențiile cupidante, a transmis părții vătămate Buza A., suma de 3.000 dolari USD și o piatră care susținea a fi semiprețioasă, comunicându-i că această sumă reprezintă comisionul din investiția bănească de 14.690 dolari USD, iar piatra este cadoul firmei în care a investit, cerându-i totodată implicarea mai multor persoane cu investiții similare, pentru recuperarea sumei sale investite și obținerea unor noi profituri. Drept urmare a acțiunilor sale infracționale părții vătămate Buza A., i-a fost cauzată o daună materială considerabilă, în proporții deosebit de mari, în sumă de 176.280 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Procuror, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 5 ani și admiterea integrală a acțiunii civile în beneficiul părții vătămate Buza A.

3.2. Avocatul Grecu D. și inculpata Munteanu A., prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpata să fie achitată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015 apelul declarat de avocatul Grecu D. și inculpata Munteanu A. a fost respins, ca nefondat, iar apelul declarat de procuror a fost admis, cu casarea sentinței în latura penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Munteanu A. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 196 alin. (4) Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, după verificarea actelor cauzei în coroborare cu probatoriu administrat, s-a constatat că învinuirea adusă inculpatei în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, nu a fost demonstrată prin careva probe pertinente și concludente de partea acuzării.

Prin urmare, instanța de apel a notat că obiectul material al infracțiunii menționate supra este format din bunurile care au o existență materială, sau create prin munca omului, dispun de o valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor. Respectiv, documentele care formează obiectul material al infracțiunii supuse judecății sunt documente sub formă de transferuri bancare, iar acestea în opinia instanței nu pot reprezenta obiectul infracțiunii de escrocherie.

De asemenea, instanța a menționat că, sub aspectul laturii obiective, distincția principală dintre infracțiunea specificată la art. 196 Cod penal și infracțiunea de escrocherie - art. 190 Cod penal constă în modul în care a fost cauzate daunele materiale victimei: în cazul escrocheriei, masa patrimonială a victimei este diminuată în aceeași proporție în care sporește masa patrimonială a făptuitorului, iar în cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, masa patrimonială a victimei nu sporește în proporția pe care o exprimă eschivarea făptuitorului de a-și executa obligațiile pecuniare față de victimă, circumstanțe atestate în acțiunile inculpatei.

Drept urmare celor expuse, instanța de apel a constatat că, este necesară reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatei din art. 190 alin. (5) Cod penal, în cele ale art. 196 alin. (4) Cod penal, ce prevede infracțiunea de cauzare a daunelor materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Procuror, care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, într-un alt complet de judecată, din motiv că instanța de apel la examinarea cauzei în ordine de apel nu a apreciat totalitatea probelor administrate și cercetate de către instanța de fond, ce demonstrează indubitabil vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

6.2. Avocatul Negru O. în numele părții vătămate Buzu A., care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

6.3. Avocata Lozovscaia T. în numele inculpatei, care a solicitat, casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțare unei noi hotărâri potrivit căreia Munteanu A. să fie achitată de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal.

6.4. Potrivit textului recursului ordinar declarat de către inculpată, aceasta a indicat, că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au apreciat probele în modul corespunzător, drept urmare au emis hotărâri de condamnare ilegale în privința sa.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 noiembrie 2015, au fost admise recursurile declarate, casată total decizia Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs având în vedere esența erorilor invocate de recurenți a constatat, că instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale și cele jurisprudențiale cu privire la delimitarea infracțiunii de escrocherie, de cea de cauzare a daunelor materiale prin înșelăciune și abuz de încredere, expunându-se punctat în contextul ce urmează asupra delimitării nominalizate și erorilor admise la etapa judecării apelurilor.

Instanța de recurs a considerat, că soluția instanței de apel, în partea recalificării faptelor comise de inculpată din prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal în cele ale art. 196 alin. (4) Cod penal, adică de la infracțiunea de escrocherie, la infracțiunea de cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, este afectată de erori de drept prescrise de pct. 6) și 12) din art. 427 Cod de procedură penală or, greșit s-au apreciat și încadrat juridic faptele constatate în urma administrării materialului probatoriu.

Astfel s-a stabilit, că potrivit art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală la judecarea apelului, instanța de apel trebuie să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar conform art. 417 pct. 8) Cod de procedură penală în conținutul deciziei instanța, de rând cu alte cerințe, trebuie să descrie temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției date. Instanța de apel a ignorat aceste prevederi legale, adoptând o hotărâre ilegală și neîntemeiată.

Instanța de recurs a menționat și faptul, că deși latura obiectivă a infracțiunilor prevăzute de art. 190 și art. 196 Cod penal conține elemente comune ca înșelăciunea și abuzul de încredere și urmările acestor acțiuni sunt în legătură cu cauzarea prejudiciului material proprietarului, totuși acestea deosebindu-se una de alta.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

10. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, analizând argumentele apelurilor declarate în coraport cu circumstanțele cauzei stabilite și normele legale aplicate în speță, a considerat, că prima instanță a stabilit circumstanțele de fapt ale infracțiunii comise, a făcut o apreciere corectă a probelor prezentate, corect încadrând fapta în prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal, aplicând inculpatei o pedeapsă echitabilă.

Totodată, instanța de apel a conchis, că vina inculpatei se confirmă prin materialele cauzei, ce sunt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborând între ele și indică la faptul, că acțiunile inculpatei întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, cum ar fi: declarațiile părții

vătămate Buza A., a martorilor Zadic N., Cojuhari E., Ceachir D., Josanu N., Bîrlădeanu A., Barsucova L. și prin materialele cauzei, și anume: ordinul de plată nr. 2 din 11 octombrie 2010 (f.d. 169 v. 1); ordinul de plată nr. 4 din 13 octombrie 2010 (f.d. 170 v. 1); ordinul de plată nr. 1 din 12 decembrie 2010 (f.d. 171 v. 1); ordinul de plată nr. 3 din 16 decembrie 2010 (f.d. 172 v. 1); ordinul de plată nr. 1 din 27 decembrie 2010 (f.d. 173 v. 1); ordinul de plată nr. 2 din 28 decembrie 2010 (f.d. 174 v. 1); ordinul de plată nr. 1 din 17 martie 2011 (f.d. 175 v. 1).

Instanța de apel a menționat, că inculpata nu a prezentat dovada faptului, că activează sau este reprezentatul firmei din Canada, că are dreptul de a încheia contracte din numele acesteia și în contul acesteia sau inculpata recepționează banii de la partea vătămată ca persoana fizică, explicându-i condițiile și esența afacerii în mod verbal, ceea ce presupune angajarea responsabilității încheierii unui contract de investiție verbal.

De către instanța de apel s-a reținut, că pentru calificarea infracțiunii în speța dată, nu are importanță metodele sub care s-a prezentat înșelăciunea, aceasta fiind realizată pe cale verbală, în scris sau sub forma unor acțiuni. Astfel, fiind evident faptul încheierii unui contract verbal de investiții în care partea vătămată își pierde dreptul său asupra mijloacelor investite, iar inculpata de la începutul desfășurării activității a întreprins anumite măsuri, pentru crearea impresiei obținerii unui venit real, ca mai apoi, în urma obținerii încrederii depline a părții vătămate să obțină profit.

În asemenea condiții, instanța de apel a menționat, că inculpata își asuma funcții și calități pe care în realitate nu le deținea, demonstrându-și rea credința față de partea vătămată, aceasta nefiind în măsură să-și onoreze obligațiile contractuale, fiindcă a recurs la metode frauduloase în detrimentul victimei.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că inculpata anterior a mai fost judecată, se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

Mai mult, instanța de apel analizând materialele cauzei a reținut, că prima instanță corect a admis în principiu acțiunea civilă înaintată privind recuperarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța de judecată în ordine civilă, deoarece în cazul în care o parte a prejudiciului cauzat părții vătămate a fost restituit, inclusiv prin transmiterea unei pietre semiprețioase, prețul căreia nu a fost stabilit, iar pentru a stabili aceste fapte se necesită amânarea examinării cauzei.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpată și avocatul acesteia Constantinov V., prin care solicită casarea

acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel a dat o apreciere eronată declarațiilor martorilor;
- instanța de apel a lăsat fără apreciere argumentele apărării, expunându-se doar la argumentele invocate de către partea acuzării, astfel încălcând dreptul la apărare a inculpatei;
- instanțele de judecată greșit au calculat suma prejudiciului cauzat de către inculpată, ca fiind de 14.690 dolari SUA, deoarece inculpata până la pornirea urmăririi penale a restituit o parte din sumă.

În drept, recurenții își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece argumentele aduse în susținerea recursului nu și-au găsit confirmare, astfel nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

13. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată se remarcă, că instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. **Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.**

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin

prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Autorii au criticat decizia contestată, invocând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar; acțiunile inculpatului nu au întrunit elementele infracțiunii precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Din analiza textuală a recursului declarat, Colegiul reține, că decizia instanței de apel este contestată prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, atenționându-se asupra faptului, că nu au fost date răspunsuri la toate argumentele invocate de către partea apărării în rezultatul evaluării incorecte a probelor administrate la caz, instanța de apel greșit a menținut sentința prin care inculpata a fost recunoscută de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

La acest capitol, Colegiul menționează că hotărârile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, **dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi reprezintă motiv de casare.** Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Așadar, instanța de recurs studiind materialele cauzei, apelurile depuse de către participanții la proces, a stabilit că partea apărării a depus un apel comun motivat, în termen, acesta cuprinzând un șir de motive expuse detaliat privind dezacordul acestora cu sentința pronunțată de către prima instanță (f.d. 154-166 v. 2).

Totodată, instanța de recurs constată, că avocatul Midrigan P. împreună cu inculpata au depus apel comun, suplimentar, unde au fost invocate un șir de

argumente (f.d. 183-205 v. 3), iar instanța de apel în acest aspect în decizia sa, mai concret la **pct. 83** (f.d. 67-75 v. 4) a transcris toate motivele invocate de către aceștia, și printr-o frază la **pct. 84** al aceleiași decizii a conchis asupra acestora, că: „atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul instanțelor de fond s-a stabilit cu certitudine lipsa intenției inculpatei de a-și onora obligațiile promise pentru care ultima s-a angajat, dobândirea ilicită a mijloacelor financiare de către acesta fiind confirmată prin declarațiile acesteia și lipsa dovezii transferului mijloacelor financiare recepționate de la partea vătămată, așa cum a fost menționat mai sus, **instanța de apel, consideră că, apelurile declarate urmează a fi respinse ca fiind nefondate cu menținerea sentinței.**” Prin urmare, instanța de apel a considerat că probele nominalizate dovedesc incontestabil corectitudinea concluziilor primei instanțe privind vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs ține să menționeze că conform art. 414 alin (5) Cod de procedură penală – **instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel**, în asemenea condiții instanța de apel, urma să aprecieze și să motiveze cauza respingerii argumentelor invocate de către partea apărării, iar în cazul în care argumentele invocate sunt similare urmează să le grupeze și să dea răspuns celor care sunt esențiale și merită atenție la rezolvarea fondului apelului, fapt neglijat de către aceasta.

În acest context, Colegiul menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Analiza probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide, că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu trimiterea cauzei pentru rejudecarea apelului

declarat în această parte, din motivul prezenței erorii de drept invocate de recurenți și prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, eroare care nu poate fi corectată de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel în prezenta cauză penală, inclusiv asupra celor invocate în apelul suplimentar declarat de către avocatul Midrigan P și inculpată, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere convenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; argumentându-și clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

14. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpată și avocatul său Constantinov Victor, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, în cauza penală privind-o pe Munteanu Alexandra Xxxxx și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 19 iunie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion